

Falter & Flamme

Pərvanə və şam

Ein Jahrtausend aserbajdschanische Liebeslyrik
Azərbaycanın minillik məhəbbət poeziyası

Übertragen von | Tərcümə etdi
Nourida Ateschi | Nuridə Atəşi & Jan Weinert

A-31380

Matthes & Seitz Berlin

Handwritten library stamp in Cyrillic script, likely from the National Library of Azerbaijan.

Xurşidbanu Natəvan (1832–1897)

Yenə ya rəb, nə qəmgindir mənim bu şad olan könlüm,
Rumuzi-eşqdən agah olub, ustad olan könlüm.

Görübdür yarı əğyarə olubdur məhvi-nəzzarə,
Edibdir sinəsin parə, mənim abad olan könlüm.

Niyə peymanidən keçdin, niyə zəncirdən qaçdın?
Nədəndir çöllərə düşdün, mənim bərbad olan könlüm?

Fəraqın ruzi-məhşərdir, sərəsər mehnəti qəmdir.
O zülfün kiymi dərhəmdir, mənim azad olan könlüm.

Baxın bu Natəvan zarə, günü bəxtim kimi qarə,
Gəzər Məcnun tək avarə, mənim naşad olan könlüm.

[Churschid Banu Natavan]

Oh Gott, mein Herz, das froh war und nun wieder traurig ist, mein Herz.
Daß es, die Liebeszeichen wissend, nun mein Meister ist, mein Herz.

Den Liebsten sah mein Herz mit einer Fremden, das hat es zerstört.
Mein Herz zerbrach die Brust, die erst erbaut gewesen ist, mein Herz.

Und warum schworst du ab und liefst mit deiner Eisenkette fort?
Was gingst du in die Wüste, du, das nun zerbrochen ist, mein Herz?

Die Trennung ist das Brot der Auferstehung, Gram und Kummer nur.
So wie dein wirres Haar, was frei war, nun verwirrt nur ist, mein Herz.

Schaut Natavan, die Traurige! Ihr Leben, wie mein Schicksal schwarz,
Läuft sie nun wie Madschnun, der Irrende. Voll Unglück ist mein Herz.